

UVODNIK

U digitalnom dobu, kada ekrani i tehnologija oblikuju svakodnevni život, ovisnost o digitalnim medijima postaje ozbiljan društveni izazov. Svi smo svjesni da tehnologija, iako pruža neograničene mogućnosti za obrazovanje i međusobnu povezanost, također stvara nove oblike otuđenja i pasivnosti. U tome kontekstu pitanja moralnog, duhovnog i intelektualnog razvoja postaju još važnija, osobito kada je riječ o djeci i mladima. Pedagoški pristup igri i umjetnosti, koji prepoznaje njihov potencijal u odgoju, može biti ključan za sprječavanje ovisnosti o ekranima i jačanje temeljnih ljudskih vrijednosti.

Ovaj broj „Svjedoka” sastoji se od tri dijela u kojima se razmatraju navedeni izazovi.

Prvi dio broja donosi recenzirane znanstvene članke koji se bave temama od presudne važnosti za današnji društveni i obrazovni kontekst.

Tea-Tereza Vidović Schreiber, u članku „Kršćanski motivi u igrokazima”, istražuje kako igre i predstave koje obrađuju kršćanske motive mogu poslužiti kao prostor u kojem se djeca suočavaju s moralnim pitanjima i duhovnim dilemama, oblikujući tako njihovu svijest o dobru, o lijepom i o svetom. Marijana Ćuk u članku „Pedagoška dobrobit igre u nastavi kao prevencija ovisnosti o ekranima” ukazuje na ključnu ulogu igre u prevenciji digitalne ovisnosti, ističući da igra ne samo da potiče djecu na aktivnost, već ih povezuje s temeljnim moralnim vrijednostima.

U članku „Od medijske ovisnosti do digitalnog minimalizma” Šime Zupčić upozorava na rastući problem medijske ovisnosti i predlaže pristup digitalnog minimalizma, koji omogućava ravnotežu između tehnologije i osobnog života, smanjujući ovisnost o ekranima i vraćajući fokus na stvarne, ljudske odnose.

Sanja Nikčević, u članku „Što je kanon ili imamo li pravo na lijepo, dobro i sveto u umjetnosti?”, istražuje temeljna pitanja o vrijednostima u umjetnosti, naglašavajući ulogu kanona u oblikovanju moralnih i estetskih smjernica koje nas vode prema dobrom, lijepom i svetom.

Hrvoje Petrušić, u svom članku koji razmatra kritiku Terryja Eagletona prema Ernstu Blochu, analizira napetost između tragičnosti ljudskog postojanja i nade. Petrušić upozorava na važnost suočavanja s realnostima života kako bi prava nada mogla procvjetati.

Magdalena Višić u članku „Opraštanje i pomirenje u mimetičkoj teoriji Renéa Girarda i dramskoj teologiji Raymunda Schwagera” istražuje pomirenje kao ključni teološki proces koji se očituje u svakodnevним ljudskim odnosima te pokazuje kako oprost nije samo osobna nego i društvena stvar.

U drugom dijelu broja čitatelji mogu pronaći analize i refleksije o važnim temama: Dušan Vuletić predstavlja knjigu *Lav XIV.* i njezinu teološku i političku važnost, Nikola Kuzmičić analizira strah kao nijekanje Božje moći, Andrea Filić bavi se Atenagorinim filozofskim promišljanjima o Bogu Stvoritelju i uskrsnuću mrtvih, Nikolina Vugdelija kritički razmatra sustav „petica” kao mjerilo uspjeha u obrazovanju, a Hrvoje Petrušić promišlja ulogu učitelja kao anđela u društvenoj pedagogiji.

Treći dio broja posvećen je metodičkim primjerima i uputama za vjeronauk i katehezu. U tome se dijelu donose konkretni prijedlozi za primjenu pedagoških pristupa u vjeronaučnim i katehetskim programima.

Anamarija Rapić i Maja Stipić iz Dječjeg vrtića *Emaus* u Trogiru donose primjer radionice „Življenje i promicanje kršćanskih vrijednosti u vrtićkom i obiteljskom kontekstu”, gdje ukazuju na važnost obitelji i zajednice u prenošenju temeljnih moralnih vrijednosti. Marina Šimić kao vjeroučiteljica nudi igrokaz *Kutija nade* u tri čina, koji djecu uvodi u svijet nade, povjerenja i ljubavi kroz dramatizaciju biblijskih i moralnih vrijednosti. Ante Batinović piše metodičku pripremu za drugi razred srednjih škola pod nazivom „Slobodom u neslobodu”, baveći se pitanjem slobode i odgovornosti. Ivan Zovko predstavio je župnu katehezu „Ovisnost – bijeg iz slobode”, koja istražuje psihološke i duhovne aspekte ovisnosti i traženje slobode kroz vjeru. Na kraju ovog dijela Melita Luetić prikazuje duhovni susret osoba s invaliditetom u Taboru, gdje se osnažuje zajedništvo i ljubav prema Bogu i bližnjemu.

Kroz navedene metodičke primjere vidimo kako vjeronauk i kateheza mogu ponuditi odgovore na izazove digitalnog doba, koristeći igru, dramatizaciju i katehetske pristupe za oblikovanje duhovne i moralne svijesti kod mladih.

Na kraju broja donose se statistički podatci o pohađanju vjeronauka u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji za školsku godinu 2025./2026.

Jadranka Garmaz